

/ καμμιὰ πείρα / ξιν ἦ / καν / ἐνα ἐνμπόδιο ὀμπλιγάροντας ὁ αὐτὸς μαστρὸς Βασίλης καὶ τὰ καλάν του νὰ τὸν / ἐμαντινιέρην καὶ νὰ τὸν ἐντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιον τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου / καὶ τὰ ἔξης. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφου καὶ ἀξιόπιστοιν μάρτυρες καὶ / ὁ ἴδιος μαστρὸς Βασίλης εἰς ἀσφάλεια.—
 / — Φρατζῆσκος Βαπτισμένος μάρτυρας ++
 / — 'Ιωάννης Μπερνόρος μάρτυρας τὰ ἄνωθε —
 / — Βασίλης Λεμονίτης στέργω —
 / — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

383

Σύμβαση μαθητείας

φ. 212^v

/ Φ 219

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰώνιου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 23 / τὴν σήμερον [.] / Μαρία θυγάτηρ ποτὲ Νικόλα Μπασμᾶ ὀμάδιν μὲ τὸν υἱόν της τὸ Νικόλα [...] / σιν τὸ παιδίν της τὸν Ἀντώνη ἥγου παιδὶ τῆς αὐτῆς Μαρίας καὶ ἀδέλφιν τοῦ αν[....] / Νικόλα καὶ δώκαν το εἰς τὰ χέρια τοῦ ἀφέντη παπᾶ κὺρο 'Ιωάννη Φρανγγουλάκην νὰ / ἔχην καὶ νὰ τὸ μαντινιέρην εἰ σὲ ὅλαν του τὰ χρειαζόμενα καὶ νὰ τοχην νὰ τὸ μαθαί / νη ὅ,τιν ξέρειν καὶ ὁ αὐτὸς παπᾶς ἥγου ἀπὸ γεωργιοσύνη καὶ ἀπὸ γράμματα περὸν / ἀν αὐτὸν τὸ παιδίν ἔχειν νοῦ καὶ πόθον νὰ μάθην καὶ νὰ εῖναι εἰς τὴν ὑπα / κοὴν τοῦ αὐτοῦ ἀφέντη παπᾶ τὸ ὄποιο τοῦ τὸ δίνου νὰ στέκην μαζί του ἔως / χρόνους πέντε καὶ φινίροντας οἱ πέντε χρόνοι ἀν ἵσως καὶ εἶναι κοντέντον / τὸ παιδὶ μὲ τὸν ἀφέτη τὸ παπᾶ καὶ ἀφέντης ὁ παπᾶ μὲ τὸ παιδὶ πάλι νὰ στέκη / μαζί του ἔως πότε θέλου καὶ οἱ δύο, εἰ δὲ καὶ ἥθελε φύγει τὸ αὐτὸν παιδὶ νὰ / γυρέψην νὰ πάγην ἀλλοῦ ἥ καὶ μὲ τοὺς ἴδιους ὑπόσχουται οἱ αὐτοὶ ἄνωθεν Μα / ρία καὶ Νικόλας νὰ πληρώνου καὶ νὰ δώνου τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ ὅ,τιν ὅξοδον ἥ / θελεν ἔχειν καμωμένη ἀπάνω εἰς τὸ αὐτὸν παιδὶ εἰ δὲ καὶ τὸ παιδὶ πάλι ἥθε / λε τύχην νὰ φύγη ἀπὸ τὸν ἀφέντη τὸν παπᾶ νὰ πάγη μὲ ἀλλο κανεὶ οἱ αὐτοὶ νὰ / εἶναι κρατημένοιν νὰ τὸ παίρνου ἀπὸ κεῖν νὰ τὸ πηγαίνουν τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ μὰ / ἀν ἥθελεν τύχην νὰ μισέψην ἀπὸ ἐδικήν του γνώμην νὰ μὴν ἀπηλογοῦνται οἱ αὖ / τοὶν τὸ ὄποιο παιδὶ λέσιν ὅτιν νᾶναι ὡς χρονῶ ἐννέα. "Οθεν καὶ εἰς πλέα / βεβαίωσιν τοῦ παρόντος συνιβασμοῦ βάζου καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρε / ἀλια πέντε ἥγου 5/ ὄποιο βγεῖν ἀπὸ [ἀπὸ] τὸν ἄνωθεν ταιριασμὸν νὰ τὰ ζη / μιοῦται καὶ πάλι τὸ παρὸν νὰ ἔχην τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτον.

- Νικόλαος ιερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας ἄνωθεν—
- Γεώργης Ἀναπλάτης μάρτυρας.
- Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

384

Διορισμὸς δραγάτη σὲ ἀγροτικὰ κτήματα

φ. 213^{r-v}

/ Ἐβγαλμένη καὶ πάλι Φ 220

/ + Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμήν. 1683/ Δικεβρίου 24/ εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ ἀφέντη / Ἰακουμάκην Μπαρόντζη ἐδῶ παρὼν ἡ ἀφεντίαν του ὁμάδι μὲ τὴν ἀρ- / γόντισσάν του κυρία Μαρουδιὰ καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλον μέρος ὁ κύριος Ἰωάννης Λούμπας / τὸ ὅποιο ἄνωθεν ἀντρόῦνο βάνου τὸν ἄνωθεν κύριον Ἰωάννη διὰ ἐπίτρο / πόν τος ὡς τὸ ἴδιόν τος κορμὶ καὶ ὡς δεργάτην νὰ παραστέκην καὶ νὰ κυ / νηγῷ τὸν τόπον τος ἥγου τὴν μπάρτην τος ὅποὺ ἔχουν καὶ ποσσεντέρου / μέσαν εἰς τὸν ντόπο τοῦ Πα- νέρμου καὶ εἰς τὸν Χείμαρρον νὰ τὸς ἐμαζώ / νη τὶς ἐντριτίες τος καὶ νάχη καὶ τὴν ἔγνοια εἰ σὲ σκοτώματα καὶ εἰς παρα / δώματα νὰ τὸς ἐμαζώνει ὅλα τος τὰ δικαιώ- ματα καὶ ὄντας γενεῖ σκό / τωμα εἰς τοὺς αὐτοὺς τόπους νὰ τὸ μοιράζου / μὲ τοὺς ἄλλους / πόρχου νὰ κά / μου στὸν τόπο / ἀπὸ κεῖ πούθελε σκοτωθῆν νὰ τὸ φέρ / νη εἰς τὸ ἀρχοντικόν τος τὴν μπάρτη τος καὶ εἰ σὲ ὅ,τι ἄλλα δικαιώματα ὅποὺ ἥθελε τὸς ἀγγίζει / νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὰ θεωρῆν καὶ νὰ τὸς τὰ μαζώνη καὶ ἀν- ἵσως καὶ ὁ αὐ / τὸς Ἰωάννης ἥθελεν τύχειν καὶ δὲν ἥθελε μπορεῖ νὰ κάμη κανέναν ζάφτιν νὰ / ἔρχεται νὰ τὸ λέγην τοῦ ἄνωθεν ἀφεντότοπου νὰ τὸν ἐντεφεντέρην καὶ νὰ / τὸν ἐμαντινιέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιο καὶ εἰς τὴν νιτράδαν τῶν ἐντριτίω / ὄντας εἶναι ὁ καιρὸς νὰ θέλου νὰ βάλου χερικὸν νὰ θερίζου νὰ ἔρχεται νὰ / τὸ λέγην τοῦ ἄνωθεν ἀφεντότοπου νὰ εἶναι μὲ τὸ θέλημά του καὶ ἔτζι νὰ εἶναι / κρατημένος ὁ αὐτὸς κύριος Ἰωάννης νὰ τὶς μαζώνη τὶς ἐντριτίες νὰ τὶς βάνη ἐ / κεῖν εἰς ἔνα σπίτιν καὶ ἀπομαζώνοντάς τὶς νὰ ἔρχεται νὰ λέγην τοῦ ἀρχου νὰ / παίρνη ζᾶ νὰ πηγαίνη νὰ τὶς παίρνη τὶς αὐτὲς ἐντριτίες καὶ νὰ εἶναι / κρατημένος ὁ αὐτὸς Ἰωάννης νὰ βάζην καὶ αὐτὸς τέσσερα ζᾶ νὰ φορτώ / νουνται καὶ αὐτὰ νὰ ἔρχουνται μέσαν μὲ τὰ ἄλλα. Ἀκόμα νὰ εἶναι κρατημένος [...] ὁ / αὐτὸς Ἰωάννης νὰ μαζώνη τὶς ἐλιές τοῦ Πανέρμου καὶ τοῦ Χείμαρρου νὰ τὶς ἀνε / κατώνει νὰ τὶς βγάζην λάδι καὶ νὰ τὸ φέρνη μέσαν τὶς ἐμισὲς ἀπὸ / δύο καρτούτζα καὶ τὶς ἐμισὲς ἀπὸ ἀνάμισυν εἰς κάθεν πινάκιν καὶ / ἀκόμη ὄντας ἥθελε πάγειν ὁ ἄρχος ἐκεῖν εἰς τὸν ντόπον νὰ εἶναι κρα-

